

къса и безъ гривъ, нъ съ подгръдъкъ. Тя първо дъвчи хранъ-тъ и нъ гълта; нъ къту полѣжи храна-та въ желудокъ-тъ и, изригва нъ, начава пакъ да нъ млѣщи и пригризва. Тий сѫщо прави-тъ овцы-тъ, кози-тъ, елены-тъ и др. Крава-та храни теле-то си съ млѣко. Тя е много полезна на човѣка: Млѣко-то и мѣсо-то и ся употреблява за хранъ; отъ кожъ-тъ и прави-тъ разны обуша; отъ рога-та и — разны дребни нѣща; отъ негты-тъ — синилъкъ и клей; отъ вълнъ-тъ и — плъсь и дебели сукна, а съ кокали-тъ и буклука и наторяватъ нивя-та.

Кравы-тъ сѫ разны, и едини сѫ твърде склонни, както Тиролски-тъ, Голландски-тъ и Швейцарски-тъ; а въ Българіи, — Искърски-тъ, които живѣятъ край Искъръ рекъ, и отъ нея сѫ получили това название.

8. О В Ц А.

Человѣкъ-тъ опитомилъ овци-тъ отъ незапамятно време, а въ нѣкои Азийски планини и до сега еще има дивы овци. Овца-та нѣма рога, нити зѣби на горни-тъ си челюсть. Нейно-то копито е раздвоено, къту на кравъ-тъ. Чело-то и е исплъканто, носъ-тъ гърбавъ и на края остъръ; уши-тъ и сѫ малки и наведены. На коча рога-та сѫ засукани, къту на козъ-тъ. Овца-та има късъ шилъ и късъ опашъкъ, които постоянно клати. Тя блѣе и дава бѣлъ, чернъ и сивъ вълнъ. Едни овци даватъ дългъ и мѣкъ, къту копринъ вълнъ, а други — късъ, остръ и къдрявъ. Овца-та е много глупава: ако една скочи въ